

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

BUITENGEWONE ZITTING 2014

25 september 2014

WETSVOORSTEL

**betreffende de instelling van een verplichte
waarborg voor verhaal van derden
in de brandverzekering**

(ingediend door
de dames Leen Dierick en Nathalie Muylle
en de heer Jef Van den Bergh)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE 2014

25 septembre 2014

PROPOSITION DE LOI

**relative à l'instauration d'une garantie
obligatoire recours des tiers
dans l'assurance incendie**

(déposée par
Mmes Leen Dierick et Nathalie Muylle
et M. Jef Van den Bergh)

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel strekt ertoe een verplichte dekking voor schade aan derden in de brandverzekeringsovereenkomst op te nemen.

RÉSUMÉ

La présente proposition de loi vise à inclure une couverture légale obligatoire des dommages causés à un tiers dans le contrat d'assurance incendie.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GOI	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit voorstel neemt, met een aantal aanpassingen, de tekst over van voorstel DOC 53 1113/001.

De woningverzekering (of “brandverzekering”) wordt geregeld door de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, meer bepaald als een afdeling van titel III, hoofdstuk 2, zaakverzekeringsovereenkomsten en door het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren wat de eenvoudige risico's betreft.

De bepalingen in de wet betroffen eerst enkel het risico brand. Maar in de loop der jaren werden aan de brandverzekering verschillende uitbreidingen gekoppeld zoals blikseminslag, ontploffing, stormschade, sneeuwdruk, glasbreuk, waterschade, aanslagen, arbeidsconflicten en ook de natuurrampen. Door al die uitbreidingen spreken we nu veelal over een “woningverzekering”, ook al is de terminologie in de wet niet aangepast.

In België bestaat momenteel geen wettelijke verplichting om een brandverzekering te sluiten voor een woning. Toch zouden naar schatting 95 % van de 4,5 miljoen Belgische gezinnen al over een brandverzekering beschikken¹. De verzekeringnemer die een brandverzekering sluit wordt hiertoe immers vaak contractueel verplicht, hetzij in het kader van een hypothecair krediet, hetzij in het kader van een huurovereenkomst. Wat echter a contrario uit deze cijfers ook blijkt, en wat enigszins onrustwekkend is, is dat meer dan 5 % van de Belgische gezinnen (255 000 gezinnen) niet over een brandverzekering beschikt.

Voor de eigenaar van een onroerend goed is de brandverzekering een (zaak)schadeverzekering. Voor de huurder van het onroerend goed is de

¹ Mondelinge vraag van mevrouw Freya Van den Bossche aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over “de algemene beleidsmaatregelen inzake verzekering”, 12 november 2008, nr. 8053. Volgens Assuralia, de beroepsvereniging voor de verzekeringsondernemingen, zou het om circa 90 % van de Belgische gezinnen gaan. Opmerking: aangezien er meer brandverzekeringsovereenkomsten worden afgesloten dan dat er onroerende goederen zijn (bijvoorbeeld omdat er meerdere huurders in een gebouw wonen), is het moeilijk om een exact cijfer weer te geven.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition reprend, en l'adaptant, le texte de la proposition DOC 53 1113/001.

L'assurance habitation (ou “assurance incendie”) est réglée par la loi du 4 avril 2014, relative aux assurances, plus précisément dans une section du titre III, chapitre 2 — “Des contrats d'assurance de choses”, et par l'arrêté royal du 24 décembre 1992 réglementant l'assurance contre l'incendie et d'autres périls, en ce qui concerne les risques simples.

Initialement, les dispositions de la loi ne concernaient que le risque d'incendie. Mais au fil des années, la couverture de l'assurance incendie a été étendue à plusieurs reprises, notamment aux dégâts causés par la foudre, l'explosion, la tempête, la pression de la neige, le bris de glaces, l'eau, les attentats, les conflits du travail, ainsi que les catastrophes naturelles. Toutes ces extensions font qu'on parle désormais communément d'une “assurance habitation”, même si la terminologie n'a pas été adaptée dans la loi.

Actuellement, la conclusion d'une assurance incendie pour une habitation n'est pas une obligation légale en Belgique. Pourtant, selon les estimations, 95 % des 4,5 millions de ménages belges en auraient conclu une¹. Le preneur d'assurance qui conclut une assurance incendie y est en effet souvent contraint contractuellement, que ce soit dans le cadre d'un crédit hypothécaire ou en vertu d'un bail. Mais l'estimation précitée fait également apparaître, a contrario et de manière assez préoccupante, que plus de 5 % des ménages belges (255 000 ménages) ne disposent pas d'une assurance incendie.

Pour le propriétaire d'un bien immobilier, l'assurance incendie est une assurance de dommages (de choses). Pour le locataire de l'immeuble, elle est une assurance

¹ Question orale de Mme Freya Van den Bossche au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur “les mesures de politique générale en matière d'assurance”, 12 novembre 2008, n° 8053. Selon Assuralia, l'Union professionnelle des entreprises d'assurances, il s'agirait d'environ 90 % des ménages belges. Remarque: étant donné que le nombre de contrats d'assurance incendie qui sont conclus dépasse celui des biens immobiliers (par exemple, parce que plusieurs locataires habitent dans un immeuble), il est difficile de donner un chiffre exact.

brandverzekering een (aansprakelijkheids)schadeverzekering^{2,3}. De huurder van een onroerend goed is aansprakelijk voor brand, tenzij hij bewijst dat de brand buiten zijn schuld is ontstaan⁴. Het betreft een contractuele aansprakelijkheid.

De brandverzekering van de eigenaar van een onroerend goed is in de eerste plaats een zaakverzekering. Tenzij anders is bedongen, dekt de brandverzekering de verzekerde goederen tegen schade veroorzaakt door brand, door blikseminslag, door ontploffing, door implosie, alsmede door het neerstorten van of het getroffen worden door luchtvaartuigen of door voorwerpen die ervan afvallen of eruit vallen, en door het getroffen worden door enig ander voertuig of door dieren⁵.

Ook wanneer het schadegeval zich voordoet buiten de verzekerde goederen, strekt de verzekeringsdekking zich uit tot schade die aan deze goederen is veroorzaakt door:

1° hulpverlening of enig dienstig middel tot het behoud, het blussen of de redding;

2° afbraak of vernietiging bevolen om verdere uitbreiding van de schade te voorkomen;

3° instorting als rechtstreeks en uitsluitend gevolg van een schadegeval;

4° gisting of zelfontbranding gevolgd door brand of ontploffing⁶.

De brandverzekering bevat meestal ook een dekking voor de burgerrechtelijke aansprakelijkheid⁷. Het betreft een bijkomende (optionele) dekking in het voordeel van

de dommages (de responsabilité)^{2,3}. Le locataire d'un bien immobilier répond de l'incendie, à moins qu'il ne prouve que celui-ci s'est déclaré sans sa faute⁴. Il s'agit d'une responsabilité contractuelle.

L'assurance incendie du propriétaire d'un immeuble est avant tout une assurance de choses. Sauf convention contraire, l'assurance contre l'incendie garantit les biens assurés contre les dégâts causés par l'incendie, par la foudre, par l'explosion, par l'implosion ainsi que par la chute ou le heurt d'appareils de navigation aérienne ou d'objets qui en tombent ou qui en sont projetés et par le heurt de tous autres véhicules ou d'animaux⁵.

Même lorsque le sinistre se produit en dehors des biens assurés, la garantie de l'assurance s'étend aux dégâts causés à ceux-ci par:

1° les secours ou tout moyen convenable d'extinction, de préservation ou de sauvetage;

2° les démolitions ou destructions ordonnées pour arrêter les progrès d'un sinistre;

3° les effondrements résultant directement et exclusivement d'un sinistre;

4° la fermentation ou la combustion spontanée suivie d'incendie ou d'explosion⁶.

En général, l'assurance incendie comprend également une couverture de la responsabilité civile⁷. Il s'agit d'une couverture complémentaire (facultative) en

² L. Schuermans, Grondslagen van het Belgisch Verzekeringrecht, Intersentia, Antwerpen, 2008, blz. 499, randnr. 667.

³ Zaakverzekeringen hebben één of meer welbepaalde zaken tot voorwerp. Zij strekken tot de dekking van het geheel of gedeeltelijk verlies van de verzekerde zaak. Aansprakelijkheidsverzekeringen beogen het vermogen van de verzekerde te vrijwaren tegen alle vorderingen tot vergoeding voorspruitend uit een vaststaande aansprakelijkheid. Zie: Ph. Colle, Handboek Bijzonder Gereguleerde Verzekeringscontracten, Intersentia, Antwerpen, 2005, blz. 2, randnr. 2.

⁴ Artikel 1733 van het Burgerlijk Wetboek.

⁵ Artikel 115 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen.

⁶ Artikel 116 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen.

⁷ In het geval waarbij naast het brandrisico ook het aansprakelijkheidsrisico wordt gedekt spreekt men van een combinatiepolis. Zie: Ph. Colle, Handboek Bijzonder Gereguleerde Verzekeringscontracten, Intersentia, Antwerpen, 2005, blz. 53, randnr. 82.

² L. Schuermans, Grondslagen van het Belgisch Verzekeringrecht, Intersentia, Anvers, 2008, p. 499, no 667.

³ Les assurances de choses ont un ou plusieurs objets bien définis. Elles concernent la couverture de la perte totale ou partielle de la chose assurée. Les assurances de responsabilité visent à préserver le patrimoine de l'assuré contre toutes les actions en réparation d'un dommage découlant d'une responsabilité établie. Voir: Ph. Colle, Handboek Bijzonder Gereguleerde Verzekeringscontracten, Intersentia, Anvers, 2005, p. 2, no 2.

⁴ Article 1733 du Code civil.

⁵ Article 115 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances.

⁶ Article 116 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances.

⁷ Lorsque le risque de responsabilité est également couvert en plus du risque d'incendie, on parle de "police combinée". Voir: Ph. Colle, Handboek Bijzonder Gereguleerde Verzekeringscontracten, Intersentia, Anvers, 2005, p. 53, no 82.

de eigenaar⁸. Deze dekking houdt in dat ook de schade die voortvloeit uit de burgerrechtelijke aansprakelijkheid (buiten overeenkomst) van de eigenaar aan derden, en die een verband houdt met het verzekerde gebouw, wordt gedekt in de verzekeringsovereenkomst. Een derde is iedere persoon die niet de hoedanigheid van verzekerde heeft, bijvoorbeeld de eigenaar van een in de buurt geparkeerde auto die werd beschadigd, de burens, enz.

Het betreft de burgerrechtelijke aansprakelijkheid die voortvloeit uit de artikelen 1382 tot 1386*bis* van het Burgerlijk Wetboek en de aansprakelijkheid die voortvloeit uit burenhinder conform artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek en gelijkaardige buitenlandse bepalingen. Momenteel wordt deze contractuele dekking, behalve voor wat de verzekerde bedragen betreft, vrij bepaald in de verzekeringsovereenkomst, waardoor de contractuele dekking kan verschillen van verzekeraar tot verzekeraar.

Wat de gewoonlijk voor het publiek toegankelijke inrichtingen betreft werd reeds een verplichte verzekering uitgewerkt door de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen. Deze wet wordt hier verder niet behandeld.

Recentelijk is gebleken dat het bestaande wettelijke kader tekortschiet in bepaalde gevallen. De dramatische gasontploffing in het centrum van Luik op woensdag 27 januari 2010, met talrijke dodelijke en zwaargewonde slachtoffers en een enorme ravage tot gevolg, maakte pijnlijk duidelijk dat het huidige wetgevende kader tekortschiet bij complexe schadegevallen waarbij ook derden zijn betrokken. De vraag rijst dan wie aansprakelijk is en de slachtoffers van deze gasontploffing schadeloos moet stellen? En misschien nog een belangrijker vraag, wat als de aansprakelijke persoon niet voldoende vermogend blijkt te zijn om alle schade te vergoeden?

Valt een wettelijke verplichte dekking voor schade aan derden in de brandverzekeringsovereenkomst te rechtvaardigen vanuit een maatschappelijke invalshoek? Jazeker, het is duidelijk dat de ontstentenis van een adequaat schadevergoedingssysteem voor de slachtoffers, wanneer een zwaar schadegeval zich voordoet, een groot maatschappelijk probleem vormt. Niet alleen voor

faveur du propriétaire⁸, qui implique que les dommages causés à des tiers découlant de la responsabilité civile (extra-contractuelle) du propriétaire et ayant un rapport avec le bâtiment assuré sont couverts dans le contrat d'assurance. Un tiers est toute personne qui n'a pas la qualité d'assuré, par exemple le propriétaire d'une voiture garée à proximité qui a été endommagée, les voisins, etc.

Il s'agit de la responsabilité civile qui découle des articles 1382 à 1386*bis* du Code civil et de la responsabilité qui résulte des troubles de voisinage conformément à l'article 544 du Code civil et aux dispositions analogues de législations étrangères. Actuellement, cette couverture contractuelle est déterminée librement dans le contrat d'assurance, sauf en ce qui concerne les montants assurés. Elle peut donc varier d'un assureur à l'autre.

Pour ce qui est des établissements habituellement accessibles au public, une assurance obligatoire a déjà été instaurée par la loi du 30 juillet 1979 relative à la prévention des incendies et des explosions ainsi qu'à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile dans ces mêmes circonstances. Cette loi ne sera pas abordée dans le cadre de la présente proposition.

Il est apparu récemment que le cadre légal existant présente des lacunes dans certains cas. La dramatique explosion de gaz qui s'est produite le mercredi 27 janvier 2010 dans le centre de Liège, faisant de nombreux morts et blessés graves et provoquant d'énormes dégâts matériels, a douloureusement mis en lumière les insuffisances du cadre légal actuel en cas de sinistres complexes impliquant également des tiers. La question qui se pose en l'espèce est de savoir qui est responsable et qui doit donc indemniser les victimes de cette explosion de gaz. Mais une autre question, plus importante peut-être, se pose aussi: quid si la personne responsable n'est pas suffisamment solvable pour indemniser tous les dommages?

L'inclusion, dans le contrat d'assurance, d'une couverture légale obligatoire des dommages causés à des tiers se justifie-t-elle d'un point de vue social? Sans nul doute. Il est évident qu'en cas de grave sinistre, l'absence d'un système adéquat d'indemnisation des victimes constitue un problème social majeur, non seulement pour la personne responsable, qui doit faire face à

⁸ L. Schuermans, Grondslagen van het Belgisch Verzekeringrecht, Intersentia, Antwerpen, 2008, blz. 499, randnr. 668. Zie voor de verzekerde bedragen: artikel 5 van het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren wat de eenvoudige risico's betreft.

⁸ L. Schuermans, Grondslagen van het Belgisch Verzekeringrecht, Intersentia, Anvers, 2008, p. 499, no 668. Pour les montants assurés, voir l'article 5 de l'arrêté royal du 24 décembre 1992 réglementant l'assurance contre l'incendie et d'autres périls, en ce qui concerne les risques simples.

de aansprakelijke persoon die geconfronteerd wordt met een gigantische schadeclaim die voor hem waarschijnlijk het persoonlijk failliet betekent, maar vooral voor de slachtoffers van het schadegeval die zich alleen kunnen wenden tot de aansprakelijke persoon en zijn persoonlijk vermogen. Hierdoor dreigen de slachtoffers onvolledig vergoed te worden. Indieners achten het in deze optiek ook gerechtvaardigd dat de niet-verzekerde risico's die zich manifesteren, worden gemutualiseerd door de tussenkomst van een waarborgfonds.

Om voorgaande redenen voorziet het wetsvoorstel in een wettelijke verplichting om in een brandverzekering een dekking voor de schade aan derden op te nemen. Daarnaast wordt ook een Waarborgfonds Brand opgericht dat een oplossing moet bieden voor de niet-verzekerde schadegevallen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Art. 2

De brandverzekeringsovereenkomst moet voortaan ook voorzien in een verplichte dekking van de buitencontractuele aansprakelijkheid. Momenteel is een dergelijke dekking niet verplicht in de brandverzekering.

De buitencontractuele aansprakelijkheid ten gevolge van een brand kan in de huidige stand van de wetgeving ook niet worden gedekt in een verzekeringsovereenkomst burgerlijk aansprakelijkheid (BA) privéleven (familiale verzekering). Artikel 9, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 12 januari 1984 tot vaststelling van de minimumgarantievoorwaarden van de verzekeringsovereenkomsten tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst met betrekking tot het privé leven bepaalt immers dat het koninklijk besluit niet van toepassing is op de brandverzekeringsovereenkomst.

Momenteel bepaalt het artikel 118 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen dat de schade voortkomend uit lichamelijke letsels niet valt onder de dekking van de buitencontractuele schade in de brandverzekering, tenzij anders is bedongen in de brandverzekeringsovereenkomst. Die bepaling betreft aldus een bepaling van suppletief recht. In huidig voorstel wordt echter opgenomen dat de brandverzekering altijd een verplichte dekking voor buitencontractuele schade (aan derden) bevat welke minstens de schade voortvloeiend uit lichamelijke letsels en de stoffelijke schade dekt.

une demande d'indemnisation gigantesque pouvant entraîner sa faillite personnelle, mais aussi et surtout pour les victimes du sinistre, dont le seul recours est de se tourner vers la personne responsable et son patrimoine personnel. En pareil cas, l'indemnisation des victimes risque bien d'être incomplète. Dans cette optique, les auteurs estiment également opportun que les risques non assurés qui se manifestent soient mutualisés par l'intervention d'un fonds de garantie.

Pour les raisons précitées, la présente proposition de loi prévoit l'obligation légale d'inclure dans une assurance incendie une couverture des dommages causés à des tiers. Elle prévoit en outre la création d'un Fonds de garantie incendie, censé apporter une solution en cas de sinistre non assuré.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 2

Le contrat d'assurance incendie devra désormais également prévoir une couverture obligatoire de la responsabilité extra-contractuelle. Une telle couverture n'est actuellement pas obligatoire dans le cadre de l'assurance incendie.

Dans l'état actuel de la législation, la responsabilité extra-contractuelle résultant d'un incendie ne peut pas non plus être couverte par un contrat d'assurance responsabilité civile (RC) vie privée (assurance familiale). L'article 9, § 2, alinéa 2, de l'arrêté royal du 12 janvier 1984 déterminant les conditions minimales de garantie des contrats d'assurance couvrant la responsabilité civile extra-contractuelle relative à la vie privée dispose en effet que l'arrêté royal ne s'applique pas au contrat d'assurance incendie.

L'article 118 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances prévoit actuellement que, sauf convention contraire dans le contrat d'assurance incendie, les dommages résultant de lésions corporelles n'entrent pas dans la couverture des dommages extra-contractuels de l'assurance incendie. Il s'agit donc en l'occurrence d'une disposition de droit supplétif. La présente proposition prévoit cependant que l'assurance incendie inclut toujours une couverture obligatoire des dommages extra-contractuels (causés à des tiers) couvrant au minimum les dommages résultant de lésions corporelles et les dégâts matériels.

De Koning wordt gemachtigd om bijkomende minimumgarantievoorwaarden en uitsluitingen met betrekking tot de dekking vast te stellen. Hieronder worden ook de minimaal te verzekeren bedragen verstaan. De Koning kan hierbij als referentiekader het koninklijk besluit van 12 januari 1984 tot vaststelling van de minimumgarantievoorwaarden van de verzekeringsovereenkomsten tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst met betrekking tot het privé leven hanteren. Ook het indexeringsmechanisme met betrekking tot de verzekerde bedragen wordt best op een identieke wijze overgenomen. Dit met het oog op het bevorderen van de uniformiteit in de regelgeving op het vlak van de verzekerde bedragen.

Door het vaststellen van de minimumgarantievoorwaarden voor de dekking van de schade aan derden in de brandverzekering, is het nodig dat het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren, wat de eenvoudige risico's betreft, wordt aangepast⁹.

Art. 3

Dit artikel voorziet in de oprichting van een "Waarborgfonds Brand" door de Koning.

Dat Fonds wordt belast met de taak om de benadeelden te vergoeden voor de opgelopen schade wanneer de schadeverwekker, die burgerlijk aansprakelijk is (buiten overeenkomst), over geen geldige brandverzekering beschikt of wanneer de dekking van de brandverzekering werd geschorst.

De brandverzekering moet in huidig voorstel ook een verplichte waarborg voor schade aan derden bevatten, die aan bepaalde minimumgarantievoorwaarden moet voldoen. Het Waarborgfonds Brand moet daarom

⁹ Artikel 5 van het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren wat de eenvoudige risico's betreft bepaalt het volgende: "Art. 5. § 1. Met betrekking tot de waarborg verhaal van derden kan de dekking voor de schade aan goederen niet worden beperkt tot minder dan F 25 000 000. Dit bedrag wordt gekoppeld aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen, met als basisindexcijfer dat van december 1983, namelijk 119,64 (Basis 1981 = 100). Onder verhaal van derden verstaat men de aansprakelijkheid die de verzekerde oploopt ingevolge de artikelen 1382 tot 1386bis van het Burgerlijk Wetboek voor de schade aan goederen, veroorzaakt door een verzekerd schadegeval, die zich voortzet op goederen die eigendom zijn van derden, gasten inbegrepen. § 2. Voor de aansprakelijkheidsverzekeringen bedoeld in artikel 1, § 2 kan, per schadegeval, de dekking niet worden beperkt tot minder dan F 25 000 000 voor de schade aan goederen, en tot minder dan F 500 000 000 voor de schade voortvloeiend uit lichamelijke letsels. Deze bedragen zijn gekoppeld aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen, met als basisindexcijfer dat van december 1983, namelijk 119,64 (Basis 1981 = 100)."

Le Roi est habilité à fixer des conditions minimales de garantie et exclusions supplémentaires relatives à la couverture, y compris les montants minimaux à assurer. À cet égard, Il peut utiliser comme cadre de référence l'arrêté royal du 12 janvier 1984 déterminant les conditions minimales de garantie des contrats d'assurance couvrant la responsabilité civile extra-contractuelle relative à la vie privée. Il est souhaitable que le mécanisme d'indexation relatif aux montants assurés soit également repris de la même manière, en vue de favoriser l'uniformité de la réglementation quant aux montants assurés.

Compte tenu de la fixation des conditions minimales de garantie pour la couverture des dommages causés à des tiers dans le cadre de l'assurance incendie, il est nécessaire d'adapter l'arrêté royal du 24 décembre 1992 réglementant l'assurance contre l'incendie et d'autres périls, en ce qui concerne les risques simples⁹.

Art. 3

Cet article prévoit la création d'un "Fonds de garantie incendie" par le Roi.

Ce fonds a pour mission d'indemniser les personnes lésées pour les dommages subis lorsque leur auteur, qui est civilement responsable (responsabilité extra-contractuelle), ne dispose pas d'une assurance incendie valable ou lorsque la couverture de l'assurance incendie a été suspendue.

La présente proposition prévoit que l'assurance incendie doit inclure une garantie obligatoire pour les dommages causés à des tiers, satisfaisant à certaines conditions minimales de garantie. Le Fonds de garantie

⁹ L'article 5 de l'arrêté royal du 24 décembre 1992 réglementant l'assurance contre l'incendie et d'autres périls, en ce qui concerne les risques simples, dispose ce qui suit: "Art. 5. § 1er. En ce qui concerne la garantie recours des tiers, la couverture des dommages aux biens ne peut être limitée à moins de F 25 000 000. Ce montant est lié à l'évolution de l'indice des prix à la consommation, l'indice de base étant celui de décembre 1983, soit 119,64 (Base 1981 = 100). Par recours des tiers, on entend la responsabilité que l'assuré encourt en vertu des articles 1382 à 1386bis du Code civil pour les dommages aux biens causés par un sinistre garanti se communiquant à des biens qui sont la propriété de tiers, y compris les hôtes. § 2. En ce qui concerne les assurances de responsabilité visées à l'article 1er, § 2, la couverture ne peut être limitée, par sinistre, à des montants inférieurs à F 25 000 000 pour les dommages aux biens et à F 500 000 000 pour les dommages résultant de lésions corporelles. Ces montants sont liés à l'évolution de l'indice des prix à la consommation, l'indice de base étant celui de décembre 1983, soit 119,64 (Base 1981 = 100)."

enkel een oplossing bieden voor de gevallen waarbij de schadeverwekker over geen geldige brandverzekering beschikt of wanneer de dekking van de brandverzekering werd geschorst, bijvoorbeeld bij premieachterstal.

De oprichting van een Waarborgfonds Brand brengt geen “moral hazard” risico met zich mee, namelijk dat minder mensen geneigd zouden zijn om een brandverzekering te sluiten doordat een Fonds bepaalde schade dekt bij niet-verzekering. De verzekeringnemer zelf heeft er immers ook alle belang bij dat zijn woning verzekerd is ingeval van brand. De brandverzekering is in eerste instantie een zaakverzekering die de verzekeringnemer zelf ten goede komt. Bovendien wordt de verzekeringnemer vaak contractueel verplicht een brandverzekering te sluiten, hetzij in het kader van een hypothecair krediet, hetzij in het kader van een huurovereenkomst.

De Koning kan opteren voor de keuze om dat fonds onder te brengen bij het reeds bestaande Motorwaarborgfonds.

Art. 4

Het artikel regelt de inwerkingtreding van deze wet.

Leen DIERICK (CD&V)
Nathalie MUYLLE (CD&V)
Jef VAN DEN BERGH (CD&V)
Griet SMAERS (CD&V)
Wouter BEKE (CD&V)

incendie ne doit donc offrir une solution que pour les cas où l’auteur des dommages ne dispose pas d’une assurance incendie valable ou lorsque la couverture de l’assurance incendie a été suspendue, par exemple en cas d’arriéré de paiement de la prime.

La création d’un Fonds de garantie incendie n’engendre pas de risque d’aléa moral, en vertu duquel davantage de personnes auraient tendance à se passer d’une assurance incendie du fait qu’il existe un fonds couvrant certains dommages en cas de défaut d’assurance. En effet, le preneur d’assurance a lui-même tout intérêt à ce que son habitation soit assurée en cas d’incendie. L’assurance incendie est avant tout une assurance de choses qui bénéficie au preneur d’assurance lui-même. En outre, le preneur d’assurance est souvent tenu contractuellement de souscrire à une assurance incendie, que ce soit dans le cadre d’un crédit hypothécaire ou dans le cadre d’un contrat de bail.

Le Roi peut choisir d’intégrer ce fonds dans le Fonds commun de garantie automobile existant.

Art. 4

Cet article règle l’entrée en vigueur de la loi proposée.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 118 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen wordt vervangen als volgt:

“Art. 118. Verzekering van met de schade samenhangende aansprakelijkheid.

De brandverzekeringsovereenkomst voorziet in een waarborg van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst voor de schade opgelopen ten gevolge van een schadegeval dat de in de overeenkomst aangewezen goederen treft en waarvan de oorzaak of het voorwerp wordt vermeld in de artikelen 115 tot 117.

De waarborg dekt op zijn minst:

- a) de schade voortvloeiend uit lichamelijke letsels;
- b) de stoffelijke schade.

De Koning kan bijkomende minimumgarantievoorwaarden en uitsluitingen met betrekking tot de waarborg in dit artikel vaststellen.”.

Art. 3

De Koning richt een “Waarborgfonds Brand” op, hierna het Fonds genoemd.

Het Fonds heeft als opdracht de schade te vergoeden die voortvloeit uit een schadegeval als bedoeld in artikel 118, eerste lid, van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, wanneer wordt vastgesteld dat de schadeverwekker die burgerlijk aansprakelijk is ingevolge de artikelen 1382 tot 1386*bis* van het Burgerlijk Wetboek, niet over een geldige brandverzekering beschikt of indien de dekking van de brandverzekering werd geschorst.

De Koning stelt de regels vast met betrekking tot de werking en de financiering van het Fonds evenals de termijn waarbinnen het Fonds moet beslissen over de toekenning van een schadevergoeding.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'article 118 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances est remplacé par ce qui suit:

“Art. 118. Assurance des responsabilités connexes.

Le contrat d'assurance incendie prévoit une garantie de la responsabilité civile extra-contractuelle pour les dommages encourus par suite d'un sinistre frappant les biens désignés par le contrat et dont la cause ou l'objet sont mentionnés aux articles 115 à 117.

La garantie couvre au moins:

- a) les dommages résultant de lésions corporelles;
- b) les dommages matériels.

Le Roi peut fixer des conditions minimales de garantie et des exclusions supplémentaires relatives à la garantie visée dans le présent article.”.

Art. 3

Le Roi crée un “Fonds de garantie incendie”, dénommé ci-après “le Fonds”.

Le Fonds a pour mission de réparer les dommages résultant d'un sinistre tel que visé à l'article 118, alinéa 1er, de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, lorsqu'il est constaté que l'auteur des dommages, qui est civilement responsable en vertu des articles 1382 à 1386*bis* du Code civil, ne dispose pas d'une assurance incendie valable ou si la couverture de l'assurance incendie a été suspendue.

Le Roi fixe les règles relatives au fonctionnement et au financement du Fonds ainsi que le délai dans lequel celui-ci doit se prononcer sur l'octroi d'une réparation.

Art. 4

Deze wet treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum en uiterlijk op de eerste dag van de zesde maand na die waarin ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

30 juni 2014

Leen DIERICK (CD&V)
Nathalie MUYLLE (CD&V)
Jef VAN DEN BERGH (CD&V)
Griet SMAERS (CD&V)
Wouter BEKE (CD&V)

Art. 4

La présente loi entre en vigueur à une date à fixer par le Roi et au plus tard le premier jour du sixième mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au *Moniteur belge*.

30 juin 2014